

Birlikten...

SEÇİMLER

Av. Özdemir ÖZOK (*)

Avukatlık Yasasındaki hüküm doğrultusunda Ekim ayı içinde tüm barolarımız genel kurullarını yapmış ve baro organlarında görev alacak meslektaşlarımızı seçmiştir. Yine 3 Kasım 2002 günü Milletvekili seçimleri yapılmış ve meclis yenilenmiştir.

Meslek ve yurt sorunlarının çözülmesinde ve izlenmesinde, bizlere yeni boyutlar kazandıracak her iki seçim sonucu mesleğimiz, meslektaşlarımız ve yurttaşlarımız için son derece önemlidir.

Baro seçimlerinde, iki dönem baro başkanlığı yapan meslektaşlarımızın, üçüncü dönem başkan adayı olamayacağı yasal hükmü karşısında, bir çok baro başkanımız yeniden aday olmamıştır. Aynı statüde olan başkanlarımızdan bazıları aday olmuş ve seçilmişlerdir. Seçim sonuçlarına itiraz edilen başkanlık seçimleri iptal edilmiş, itiraz edilmeyenler kesinleşerek göreve başlamışlardır. Yapılan seçimler sonucunda, yaklaşık % 60 baro başkanı değişmiş yeni meslektaşlarımız başkan olmuşlardır.

(*) T.B.B. Başkanı

Mesleğimize ve örgütümüze özverili hizmetler sunan geçmiş dönem başkanlarımıza teşekkür ediyor, yeni başkanlarımıza da hoş geldiniz diyorum.

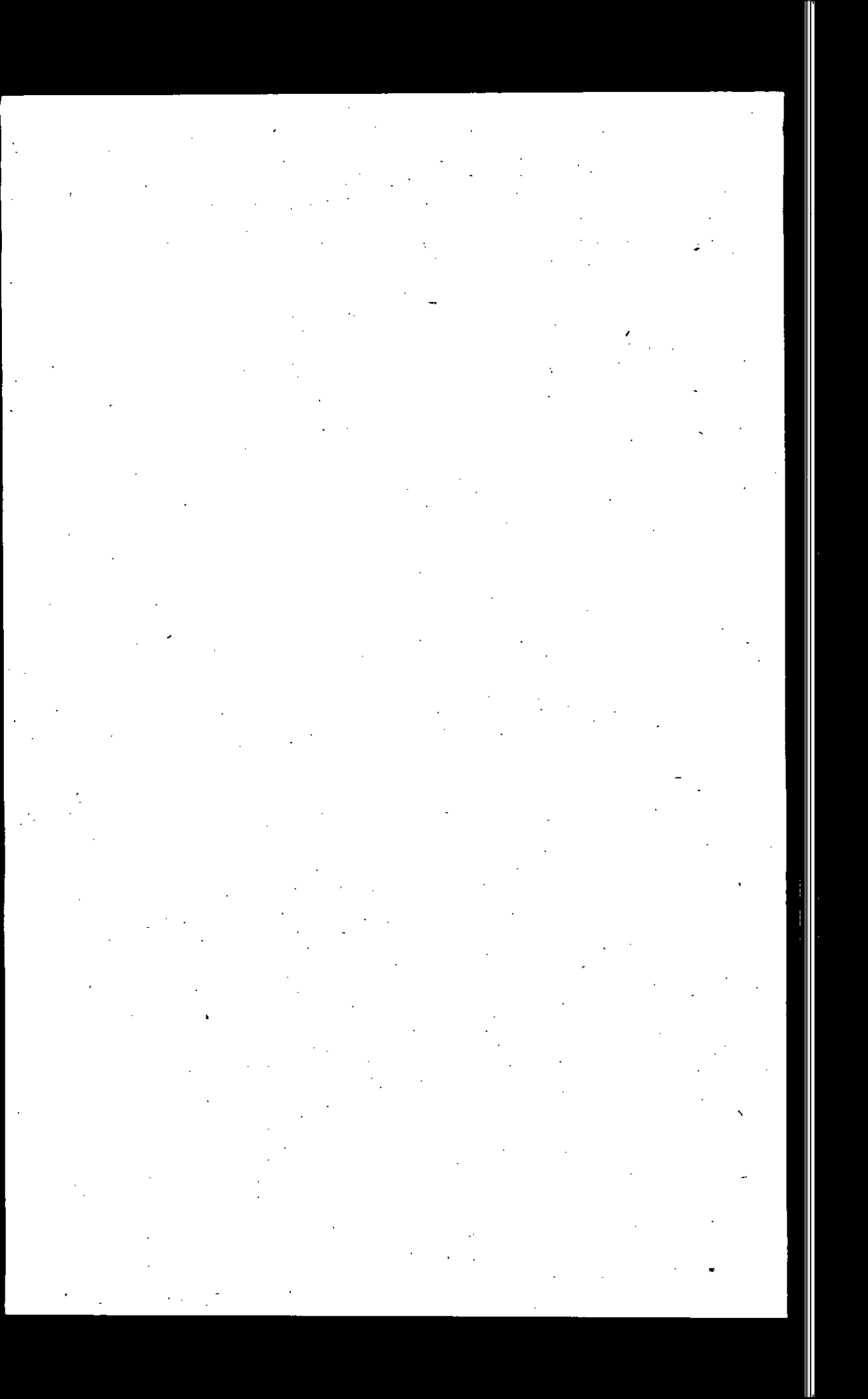
Avukatlık Yasasıyla elde edilen yeni kurum ve olanakları geçen süre içinde ancak yerli yerine oturtabildik ama daha çok yapacağımız işimiz var. Öncelikle, staj eğitimi başta olmak üzere, CMUK, Adli Yardım, Hakem Kurulları gibi ortak uygulamalar yeniden masaya yatırılmalı ve ivedi çözümler getirilmelidir. Yine bu dönemde tüm barolarımızın katkı ve destekleri ile sosyal güvenlik ve sağlık konularına gerçekçi çözümler getirilmelidir. Tabii tüm meslek sorunları yanında yeni oluşan siyasal yapısında dikkatlice izlenerek "Demokratik Laik Hukuk Sistemimizin" yara almaması konusunda gerekli duyarlılığın gösterilmesi lazımdır.

Bu arada kısaca dergimiz ve yayıncılık konusunda da birkaç şey söylemek istiyorum. Bilindiği gibi özellikle Atilla Elmas ustadımızın ve yayın kurumumuzun gayretleri ile dergimiz "Hakemli Dergi" olmuştur. Bu, yıllardır saygın bir biçimde yayın hayatını sürdüren dergimize, yeni prestij ve ilgi kazandırmıştır. Yayıncılık konusundada ülkemizin önde gelen yayın kuruluşları ile görüşerek bundan böyle TBMM'sinden çıkan tüm yasa metinleri başta olmak üzere, kanun hükmündeki kararnameler, tüzükler, yönetmelikler, TBB tarafından yayımlanacak ve tüm meslektaşlarımızın yararlanmasına sunulacaktır. Yine bu yayınlar ve dergimiz Web-Internet sayfalarımızda yayımlanarak ilgililerin bilgilerine sunulacaktır.

Barolardaki seçimler yanında 3 Kasım 2002 günü Milletvekili Genel Seçimleri yapılmış ve böylece ülkemizde yeni bir dönem başlamıştır. Seçimler sonrasında, mecliste bulunan tüm partiler meclis dışında kalmış ve sadece AKP ve CHP meclise girebilmişlerdir. İçte ve dışta yoğun sorunların yaşandığı bir dönemde sorumluluk üstlenen, bu iki siyasi partimize büyük görevler düşmektedir. Halkımız yıllardır yaşadığı, sosyal, siyasal

ve mali sorunların nedeni olarak gördüğü siyasi partileri bir anlamda tasviye etmiş ve iki partiyi meclise yollamıştır. Bu dönemde oluşan yeni siyasi yapıyı dikkatle izleyeceğiz, çağdaş demokratik laik hukuk devletimizin yararına olan tüm girişimlere destek vererek, aksi uygulamalara karşı olacağız. Ülkemiz insanının vekaletnamesini almış bulunan, 74 baroya kayıtlı 48 bin aydın ve demokrat avukatla bize emanet edilen Cumhuriyetimizi ve onun kazanımlarını halkımız adına korumak ve kollamak vazgeçilmez görevimiz olacaktır.

Saygılarımla.

DOKTRİNDEN

Türk Ceza Kanununun 294 ve 295 inci maddelerinde yazılı hallerden başka (Her ne şekilde olursa olsun) bu kanun ve diğer kanunlar gereğince avukat sıfatı ile veya Türkiye Barolar Birliğinin yahut baroların organlarında görevli olarak kendisine verilmiş bulunan görev ve yetkiyi ihmal veya kötüye kullanan avukat Türk Ceza Kanununun 230 ve 240 inci maddeleri gereğince cezalandırılır.

Avukatlık Yasası Md. 62

**AV. ÖZDEMİR ÖZOK'UN DANIŞTAYIN KURULUŞUNUN
134. YILDÖNÜMÜ VE "İDARİ YARGI
GÜNÜ"NDE YAPTIĞI KONUŞMA
10 Mayıs 2002**

Av. Özdemir ÖZOK(*)

Sav-Savunma-Karar bütünlüğüne ve birlikteliğine büyük bir titizlikle saygı gösteren Danıştayımızın, her kutlama yıldönümünde olduğu gibi bu yıl da kürsüsünü savunmanın sesine açmasını son derece anlamlı ve önemli bulduğumuzu vurgularken, başta Danıştay Başkanı Sayın Nuri ALAN olmak üzere, Danıştay, Bölge İdare mahkemeleri, İdare ve Vergi Mahkemelerimizin değerli mensuplarına, şahsım, yönetim kurulu üyesi arkadaşlarım ve meslektaşlarım adına saygılar sunarım.

İdari yargı, olağanüstü yetkilerle donatılmış yürütme karşısında, sağlıklı bir denge kuran ve bireylerin haksızlığa uğramasını önleyen bir güçtür. Bu anlamda Danıştay ve İdari Mahkemeler, idarenin işlem ve eylemlerinde hukukun üstünlüğünü sağlamak için devlet hayatına, yargının saygın katkılarını, halkımıza güven veren bir başarı içinde sunmaktadırlar. Temel hak ve özgürlüklerin korunması açısından yargının güçlü ve etkin olanaklara sahip olması gereklidir. İnsanların Devletle ilişkilerinde ortaya çıkan hukuki sorunlarına insani ve adil çözümler bularak toplumda adalet duygusunun gelişmesine büyük katkılar sunan idari yargının da bu konumuna uygun şekilde yeterli donanımına sahip olması gerekir. İdari yargı, hukukun üstünlüğüne dayanan, hukuk devleti kavramını soyut bir bilgi olmaktan, somut bir gerçek haline dönüş-

(*) Türkiye Barolar Birliği Başkanı

türme yolunda umudumuz ve güvenimizdir. Toplumun mutluluğu, hukukun koruması altında özgür, adil ve eşit yaşama hakkından kaynaklanır. Düzenleme ve güç kullanma tekelini elinde bulunduran yasama ve yürütme erklerinin eylem ve işlemlerine karşı, kişinin en büyük teminatı; yargıdır. Ülkemizde idari yargı görevini üstlenen Danıştay, devletin mutlakiyet, meşrutiyet ve cumhuriyet dönemlerini kapsayan; imparatorluğun yıkılışına ve cumhuriyetin kuruluşuna tanık olmuş, uzun geçmişi ile idari ve yargısal hizmetlerde engin deneyimler kazanmış ve 134 yıllık geçmişi olan anayasal bir kuruluş olarak, cumhuriyetin kazanımlarının ve laik hukuk düzeninin en büyük güvencesi olmuştur. Bu gün, ülkemizde idarenin bütün eylem ve işlemlerinin yargı denetiminde olduğu söylenebilir. Cumhurbaşkanının tek başına yapacağı işlemler, Yüksek Askeri Şura Kararları, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun Kararları yargı denetimi dışındadır. Yine, savaş, sıkı yönetim, seferberlik ve olağanüstü hallerdeki yargı denetimi kısıtlamaları ve hatta kamu personeli hakkında uyarma ve kınama cezalarının da denetim dışına çıkarıldığı dikkate alındığında oldukça büyük bir denetimsiz tasarruf alanı kalmaktadır. Hukuka aykırı idari işlemlere karşı yargı denetimini kapatmak, hukuk devleti ilkesini zedelemektedir. Hukukun üstünlüğüne dayanan Hukuk devletinin tüm kuralları ve çağdaş nitelikleri ile gerçekleşebilmesi için, yargı denetimine konulan bu ve benzeri kısıtlamalar, sınırlamalar kaldırılmalıdır. Çağlar boyu yönetenlere, onur ve saygınlık veren hukuka uygun davranış içinde olmak uğruna gösterdiği özendir. **“Yargı denetimi bağışıklığına sahip idari işlemler”** in mevcudiyeti idarenin yargısal denetimini zayıflatmaktadır.

Devletin, yasama, yürütme, yargı güçlerinin birbirinden ayrı birer bağımsız güvence kurumu şeklinde örgütlenmesi, yargının diğer güçleri millet adına denetlemesi siyasi demokrasinin temel koşuludur. Zorbalık ve esaret rejimi, güçlerin bir veya birkaç elde toplanmasından doğmuştur. Antidemokratik rejimlerde, taçlı devletlerde egemen olan zorbalık ve baskı politikası yoğunlaşan kudret tekelinin ürünüdür. Bu durum sadece diktatörlere özgü değildir. Bir elde toplanan ve kabına sığmayan sınırsız güç özgürlüklerin en büyük düşmanıdır. Demokrasilerde de çoğunluk denetimsiz

ve rakipsiz bir kuvvet durumuna gelince aynı sonuca varır, zorbalık ve antidemokratik uygulamalar ortaya çıkar. Temsil ettiği ulusal iradenin kutsallığına ve desteğine güvenerek diktatörleri aratacak davranışlar, uygulamalar içine girer. Çoğunluk, uyguladığı zorbalığı yasallaştırmak için milli iradeye dayandığına önce kendisini inandırır. Demokrasinin yapısında saklı bu tehlikeyi önlemek, vatandaş hak ve özgürlüklerini güvenceye bağlamak ve önlem almak için demokratik teminat kurumları gerekmektedir. Bunun sonucu olarak, devletin güç ve yetkilerini tek elde toplamak yerine bölünerek birbirinin yanında özerk organ şeklinde kurumlaştırılması gerekmektedir. Yargı denetimi böylesine önemli demokratik bir gereksinimin ürünüdür.

Çoğu kez, ülkemizde olduğu gibi yasama ve yürütme siyasetinin baskısı altında tek güç haline gelebilmektedir. Demokratik düzenin doğal sonucu olarak ortaya çıkan bu olumsuzluğun çaresi yargı bağımsızlığı ve yargı denetimidir. Anayasa Mahkemesinin bir kanunu, Danıştayın bir hükümet tasarrufunu iptal etmesini yasama ve yürütmeye müdahale ya da üstünlük olarak algılamamalı, kuvvetler ayrılığının ve hukuk devletinin doğal sonucu olarak kabul görmelidir.

Ülkemizde yasama ve yürütme, yargıya gereken ölçüde duyarlı olamamakta, onu zaman zaman engelleyici bir güç olarak görmektedir. Çok kısa bir süre önce Rekabet Kurumunun kuruluş günü nedeniyle bir Sayın Devlet Bakanımız; *"...Özelleştirme konusunda yaygara koparanlar, özelleştirmeleri engelleyenler..."* biçiminde bir beyanda bulunmuştur. Bu beyanın bir kısmı bilim çevrelerine veya medyaya yönelik ise de, esas hedef yargı organlarına bir dokundurmadır. Çünkü özelleştirmeye ilişkin hatalı yasalar hakkında Anayasa Mahkemesi, özelleştirme işlemleri hakkında da idari yargı organları iptal kararları verirler. Yasama ve yürütme, yargıya karşı bu görüş ve tutumunu değiştirmelidir. Yargının, verdiği kararlarla yasama ve yürütmeyi gerekli durumlarda hukuk alanı içine çektiği, hukukun yolunu gösterdiği, yasama ve yürütmenin önünü açtığı, yönetimi her türlü hukuk dışı müdahalelere karşı koruduğu ve yurttaşlarda demokratik rejime karşı olan inancı geliştirdiği kabul edilmelidir. Öncelikle yönetim yargıya sahip çıkmalı, verdiği kararlara uymalı ve ona her türlü donanımı sağla-

yarak onu yüceltmelidir. Böylece, yurttaşlar da uyumsuzluk durumunda yargı yolu dışında başka çözümlerin olmadığına inanacak ve böylece hukuk devleti olmanın gereği yerine getirilmiş olacaktır. Siyasi iktidarların bilinen kimi nedenlerle, örneğin 1999 yılında gerçekleştirilen Anayasa değişikliğinde olduğu gibi, imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinde Danıştayımızın ön inceleme yetkisini kaldırmasına, bu şartlaşma ve sözleşmelere ulusal ya da uluslararası tahkim koşulu koymasına olanak tanınmasına, zaman zaman da yetkilerini kısıtlamasına karşın Danıştayımız, her türlü güç koşullar altında dimdik ayakta kalmasını bilmiş, kararlılığından ve temel amaçlarından ödün vermemiştir.

Bu tespitlere karşın idari yargı bugün kimi nedenlerle etkin ve yaygın yargısal denetimi gerçekleştirilememekte, yeterince hızlı çalışmamaktadır. Toplum olarak yaşadığımız değişim ve dönüşümler, bugün idarenin içinde bulunduğu sorunlarla birlikte dikkate alındığında idari yargının, adil, doğru ve hızlı bir yargılama işlevini gerçekleştirecek şekilde yapılanmasını zorunlu kılmaktadır. Bu köklü değişiklikler yapılmaya kadar uygulamaya yönelik bazı önlemlerle yargılamanın hızlanması mümkün olacaktır:

- İdari ve Vergi Dava Daireleri Genel Kurullarında, kurula katılımın Başkan ve üyelerin isteğine bırakılmasıyla devamlılık arz eden içtihatların oluşmadığına, oluşanların sıklıkla değiştiğine tanık olunmaktadır. Bu nedenle kurulu oluşturan üyelerin noksatsız olarak katılmaları sağlanmalıdır.

- İdari yargı hakim ve savcılarının dışında Danıştaya üye seçiminin terk edilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Yıllarca genel idareye hizmet etmiş bir kişinin bu idarelerin yargılanmasında objektif olamadığı ve bu yönde kuşku yaratan uygulamalarla sabit olmuştur.

- Demokratik ve saydam yönetimin gereği olan **“İdari işlemler hakkında yönetilenlerin önceden bilgi sahibi olmaları”** ilkesinin sağlanması için çıkarılması düşünülen **“İdari Usul Yasası”** hazırlık çalışmalarının yapıldığı şu günlerde yaşanan bir olumsuzluk da idari yargı organlarının verdiği kararlara taraf ve vekillerinin uzunca bir süre ulaşamamalarıdır. Adli yargıda hemen karardan sonra tefhimle öğrenilen hüküm maalesef idari yargıda kararı yazma ve imzalama nedenleriyle aylar sonra öğrenilmektedir.

• 521 sayılı yasadaki bu yeni usulü işlemleri düzenleyecek ayrıntılı bir yasal düzenleme yerine HUMK'na gönderme yapılması idari yargılamanın yetersiz kaldığı gerçeğini ortaya koymaktadır. Davadan vazgeçme ve davaya katılanın temyiz hakkı gibi konuların mutlaka idari yargılamanın özelliğine uygun hale getirilmesi gerekmektedir. Asli müdahilin, adli yargıda olduğu gibi tarafların dışında kendi adına hareket etme hakkı tanınmalıdır.

• İdari işlem ve eylemlere karşı dava açma süreleri yeniden ve herkesin kolayca anlayabileceği bir biçimde düzenlenmelidir. Uygulamada bu konuda yakınmalar oldukça fazladır.

• İdari yargı kararlarının uygulanmaması halinde her koşulda yetkililer hakkında daha süratli ve daha kolay ceza davası açılabilmesine olanak sağlanmalıdır.

• Uygulamada ortaya çıkan bir başka konu, ilk derece idare mahkemelerinin adli yargıdaki kadar yaygın olmaması ve dolayısıyla da bu mahkemelerin kolaylıkla ulaşılabilir bir konumda bulunmamasıdır. 25 ilde toplam 57 tane idare mahkemesi bulunduğu dikkate alınırse hala birçok büyük şehirde dahi idare mahkemesinin bulunmadığı açıkça görülmektedir.

• Yine idari yargıda Hukuk Fakültesi mezunu olmayan yargıçların atanması da büyük sorunlar yaratmaktadır. İdari yargıç olarak atanabilmek için getirilen "**Programlarında hukuk veya hukuk bilgisine yeterince yer veren**" tanımına Hukuk Fakülteleri dışındaki birçok Yükseköğretim Kurumu gibi Açık Öğretim de girmektedir. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültelerinin çok az hukuk dersi okutulan bazı bölümleri ile Açık Öğretimden mezun olan kişilerin yargıç olarak atanmaları halinde, görevli bulunduğu idare mahkemesinde "**öğrenci**" işlerinden "**memur hukuku**"na, "**eski eserlerden**" "**kamu ihalelerine**", "**imardan**" "**maden işleri**" ne kadar her biri özel bilgi isteyen, hukuki uyumsuzlukları çözmekteki başarıları konusunda ciddi yakınmaların olacağı kuşkusuzdur.

• İdari Yargıda "**Yazılı Muhakeme Usulü**" nün cari olması nedeniyle "**ispat vasıtalarının**" çok sınırlı kalması, yakınmalara neden olmakta (öğretide Özay ve yargıda Hondu'nun da vurguladığı gibi) özellikle "**tanık**" dinlenmesinin önemi ve gerekliliği hissedilmektedir.

• Uygulamada çok büyük yakınmalara neden olan bir husus, yasanın “*yürütmenin durdurulması*” için aradığı şartlar, bazı mahkemeler tarafından gereğinden fazla titizlikle uygulanmakta bu sebeple, yıllar süren yargılama sonunda verilen iptal kararları anlamını yitirmiş olmaktadır.

• İdari Yargı yargıçlarının coğrafi güvencelerinin olmaması uygulamada haklı yakınmalara neden olmaktadır.

• İdari Yargının bugün en önemli sorunlarından biri de, idari yargı kararlarının uygulanmasında karşılaşılan güçlüklerdir. Pek çok idari yargı kararı, İdarece ya hiç uygulanmamakta veya değiştirilerek uygulanmaktadır. Böylece Anayasamızın 138.maddesinin son fıkrasında yer alan “... *idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez.*” anayasal emir hiçe sayılmaktadır. Her ne kadar mevzuatımızda idari yargı kararlarının uygulanmaması halinde, bu kararları uygulamayanlar hakkında bazı yaptırımlar öngörül-müşse de bu yaptırımların son derece yetersiz olduğu tartışmasızdır. Bu nedenle mevcut yaptırımlar daha da ağırlaştırılmalıdır.

• Anayasa Mahkemesinde, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunda ve Uyuşmazlık Mahkemesinde gerek Yargıtay gerekse Danıştay’ı temsil edecek üyelerin doğrudan kendi genel kurullarınca seçilebilmesi için Anayasada gerekli değişiklikler yapılmalıdır.

Toplumun en önemli dinamik gücü olma konumunda olan hukukçular, bu gücünü “Hukuk Devletinin” tüm kurum ve kuralları ile gerçekleşmesi için kullanmalıdır. Bu bağlamda hukukçu kendi ülke insanının ve tüm insanlığın sorunlarına duyarsız kalmaz. Asırlarca, taçlı hükümdarların egemenliğinde kalan, din kurallarına göre yönetilen, çağdaş yurttaş olma bilincine erişmemiş bir toplumun içinden çıkan hukukçuların sorumluluğu çok daha ağırdır. Kişinin inanç dünyasını aydınlatan ve ona her türlü moral değerleri sunan din, gelişen ve değişen çağdaş dünya düzeninde hukukun kaynağı ve dayanağı olamaz. Bu nedenle, sorunlarımızı çözmeye akıl ve bilimi esas alan laik hukuk kurallarını rehber almak durumundayız.

Cumhuriyeti kuranlar, Osmanlı İmparatorluğu’nun benimsediği bir uygarlıktan, bir başka uygarlığa katılma kararı alarak, bu uygarlığın kurallarını, hukukunu, sosyal yaşamını, Türk toplumuna getirmek istemişler, bunun sonucu olarak 20.yüzyılın en büyük

hukuk devrimini yapıp, tüm temel yasaları batı ülkelerinden aynen almışlardır. Batıdan alınan yasaların uygulanmasına karşın, bu yasaların oluşturduğu hukuk sistemi tam olarak benimsenememiş ve özümsememmiştir.

Yargıda bu süreç devam etmekte, bu gün yaşanan bir çok olumsuzluğun kaynağını bu anlayış oluşturmaktadır. Kadı anlayışı ve sorgulamayan bir düşünce yapısı ile çağdaş yasaları yorumlamak ve olaylara uygulamak, bunun sonucunda da hukuk yaratmak mümkün değildir.

Çağdaş değerler üzerine kurulan ve yüzünü aydınlığa çevirmiş olan genç Cumhuriyetimizin ilke ve kazanımları, birer birer yıpratılmaya, içleri boşaltılmaya, temel kurumları işlemez hale getirilmeye ve Cumhuriyet hedefinden sapıtılmaya çalışılmaktadır. Bütün bunlar yapılmasa idi bugün Türkiye Avrupa Birliği'nin kapısında bekletilmez, Osmanlı'nın son dönemlerinde olduğu gibi ulusal onuruyla bağdaşmayacak soru ve sorunlara muhatap olmazdı.

Anayasa değişikliği ile ilgili olarak; **"bir binayı onarmak, yenisini yapmaktan daha zordur"**, özdeyişine uygun bir biçimde, 1982 anayasasının yerine, tüm olumsuzluklardan arınmış gerçekten demokratik bir anayasa yapılması gereği ivedi bir ihtiyaçtır. Hak ve özgürlükleri sıralayan fakat demokratik kurumlaşmaya, düşünceyi açıklama ve örgütlenme özgürlüğüne sınırlamalar getiren ve en önemlisi 12 Eylül hukuku ürünü olan 1982 anayasasının değişikliklerle, onarılmasına olanak yoktur.

Yapılacak şey, toplumsal barışı ve uzlaşmayı sağlayacak, ülkenin aydınlanması ve demokratikleşmesi yönünde açılımlar getirecek, yepyeni çağdaş bir anayasa yapmaktır.

Bugün çağdaş anayasaların temel hedefi, özgür, demokratik, insan haklarına dayanan, hukukun üstünlüğünün geçerli olduğu, "Hukuk Devletin" alt yapısını oluşturmaktır. Medeni ve Siyasi Haklar olarak tanımlanan "Birinci Kuşak Haklar" dan, Ekonomik ve Sosyal haklar olarak tanımlanan "İkinci Kuşak Haklar"a, oradan "Dayanışma Hakları" olarak adlandırılan, barış hakkı, sağlıklı bir çevrede yaşama hakkı ve gelişme hakkı gibi "Üçüncü Kuşak Haklar"a olanak sağlayan yeni bir anayasaya şiddetle ihtiyacımız vardır.

Avukatlık Yasasının getirdiği yeni olanaklar ve düzenlemelere karşın, savunmanın örgütü barolar ve onun üyeleri olan avukatla-

rın sorunları devam etmektedir. Bunun başlıca nedeni, bir çok kesimi barolar ve avukatların bağımsız savunma ve savunma dokümanlaşmazlığı adına elde ettiği yeni kazanımların bilincinde olmamalarıdır.

Meslektaşlarımıza yönelik ve çoğunluğu ölümlü sonuçlanan saldırılar başta olmak üzere, Ceza ve Tutukevlerinde avukatlara yönelik haksız davranışlar, Yargıtay kapı girişinde yaşanan olumsuzluklar, Yargıtay kararlarının vakıf aracılığı ile bilgisayar şirketine ücretle devri yoluyla bilgilenme hakkına getirilen sınırlamalar, avukatlık yasaasının 2 nci maddesinde getirilen hak ve yetkileri, resmi kurum ve kuruluşların bir ayrıcalık olarak algılaması sonucu gösterilen engellemeler, son olarak Adalet Bakanlığının yayınladığı bir genelge ile Adliye binaları içindeki baro odalarında kullanılan su, elektrik, ısınma gibi giderlerin Barolardan istenmesi barolarımız tarafından hayret ve tepkiyle karşılanmıştır. Tüm bu sorunların, sav-savunma-karar üçlüsünden oluşan yargı bütünlüğü anlayışı içinde çözüleceğine ilişkin umudumuzu yitirmiş değiliz. Türkiye Barolar Birliği ve Barolar olarak bize verilen yasal hak ve yetkilerin kullanılmasında son derece titiz davranacağımızı, bu konuda gerekli sorumluluk ve duyarlılığı göstereceğimizi belirtmek isteriz.

11 Eylül 2001 günü bir güç simgesi olan Dünya Ticaret Merkezine yapılan saldırı sonrası, Atatürk ve arkadaşlarının bize emanet ettiği çağdaş, demokratik, laik Türkiye Cumhuriyeti'nin önemi ve konumu, dost ve düşman tüm çevrelerce bir kez daha anlaşılmasına karşın, teokratik devlet özlemcileri, ayrılıkçı ve bölücü politika temsilcileri, değişim ve özgürlük söyleminde bulunma bahanesiyle kinlerini dışa vurmakta ve genç Cumhuriyetimizden Atatürk devrimlerinin rövanşını almak istemektedirler.

Kuruluşundan bu yana ülkemizde, hukukun üstünlüğü ve hukuk devleti kavramlarının güncelleşerek yaşama geçmesi için uğraş veren Barolar Birliği, geçmişinden aldığı güç ve bilinçle bu konudaki çalışmalarını kararlılıkla sürdürecektir.

Yüce Danıştay'ın 134. kuruluş yılını tekrar kutlar, hepinize saygılar sunarım.